

Revenirea Domnului nostru Isus Hristos

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Căci, cum iese _____ de la _____ și se vede până la _____, așa va fi și _____ Fiului omului.” (Matei 24:27)

Numele „adventist de ziua a șaptea” exprimă două învățături biblice fundamentale: cuvântul „adventist” face referire la a doua venire a lui Isus, când toate făgăduințele din Scriptură, inclusiv cea despre viața veșnică, își vor găsi împlinirea; iar expresia „de ziua a șaptea” se referă la Sabat, memorialul săptămânal al creării vieții pe pământ.

Crearea lumii noastre (începutul) are legătură cu a doua venire a lui Isus (sfârșitul, sfârșitul existenței păcatului), chiar dacă cele două evenimente sunt situate la mare distanță în timp. Dumnezeu care va reveni și, „într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță” (1 Corinteni 15:52), ne va transforma este Dumnezeu care ne-a creat (Ioan 1:1-3).

Săptămâna aceasta vom discuta despre sfârșitul ultimelor evenimente ale istoriei: a doua venire a Domnului Isus.

Duminică, 24 iunie

Ziua Domnului

De obicei, asociem învățătura despre a doua venire a lui Isus cu Noul Testament, dar lucrul acesta nu este drept. Este adevărat că

abia după prima venire a lui Isus, după moartea, învierea și înălțarea Sa am primit o descoperire mai amplă a acestui adevăr. Însă, la fel ca în cazul altor învățături din Noul Testament, Vechiul Testament face aluzie la acest adevăr esențial. Scriitorii Noului Testament nu ne-au adus la cunoștință un adevăr nou, ci ne-au oferit detalii despre un adevăr deja existent în Scriptură. Fiindcă abia după răstignirea și învierea Mântuitorului putem înțelege și aprecia la ade-vărata valoare a doua Sa venire.

1. Ce ne învață textele următoare despre a doua venire a lui Isus?

Isaia 13:6,9 _____

_____

Zaharia 14:9 _____

_____

Daniel 12:1 _____

_____

„Ziua Domnului” va fi o zi de distrugere, de întristare și de chin pentru cei pierduți. Va fi însă o zi de eliberare pentru toți cei din poporul lui Dumnezeu, pentru „oricine va fi găsit scris în carte” (vezi și Filipeni 4:3; Apocalipsa 3:5; 13:8). Tema aceasta, a zilei Domnului ca timp de judecată pentru cei răi și ca timp de salvare și de răsplă-tire a celor credincioși, este abordată și în Vechiul Testament. Din el aflăm că unii vor suferi atunci „mânia aprinsă a Domnului”, dar toți cei smeriți, care împlinesc poruncile Domnului vor fi „cruțați în ziua mâniei Domnului” (Țefania 2:1-3).

2. Ce se spune în Matei 24:30,31 că se va întâmpla la a doua venire a lui Isus cu cele două mari categorii de oameni – cei pierduți și cei mântuiți?

_____

_____

Pe măsură ce se vor derula evenimentele finale, va deveni tot mai clar de partea cui suntem. Ce decizii poți și trebuie să iei acum ca să te găsești atunci în categoria oamenilor mântuiți?

Luni, 25 iunie

Daniel și a doua venire a lui Isus

Mulți iudei contemporani cu Domnul Isus se așteptau ca Mesia să-i alunge de la putere pe romani și Israel să devină cea mai puternică națiune de pe pământ. Însă prima venire a lui Mesia avea cu totul alt scop. Dumnezeu Își dorea pentru copiii Săi credincioși cu totul altceva decât doar un trai mai bun în această lume păcătoasă și decăzută.

Capitolul 2 din cartea Daniel arată probabil mai bine ca oricare pasaj din Vechiul Testament că lumea nouă nu va apărea din cea veche, ci va fi creată de la zero și va fi radical diferită. Profeția amintită ne prezintă ridicarea și căderea a patru mari imperii mondiale – Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma. Aceste mari imperii, ilustrate în visul lui Nebucadnețar printr-o statuie, își încheie existența într-un mod dramatic, arătând astfel marea discrepantă dintre lumea aceasta și lumea viitoare, de după revenirea Domnului Isus Hristos.

3. Ce ne învață Daniel 2:34,35,44,45 despre soarta acestei lumi și despre natura lumii noi?

Versetele aceasta nu lasă loc la ambiguitate cu privire la ce se va întâmpla la a doua venire a lui Isus. În Luca 20:17,18, Isus Se identifică cu această piatră care spulberă tot ce a mai rămas din lumea noastră. Daniel 2:35 spune că, după ce s-au sfârșit, aurul, argintul, lutul, fierul și arama „s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul și nici urmă nu s-a mai găsit din ele”. Altfel spus, după

revenirea lui Isus, va dispărea tot ce există în lumea aceasta veche. Iar piatra care a distrus lumea aceasta „s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul”. Și Împărăția aceasta instaurată după revenirea lui Isus „nu va fi nimicită niciodată” și „va dăinui veșnic” (Daniel 2:44).

Nu există decât două posibilități pentru orice om care a trăit vreodată pe planeta aceasta. Fie va fi cu Isus pentru veșnicie, fie va dispărea definitiv împreună cu păcatul și amintirea lui. Și într-un caz, și în celălalt, destinul este etern.

Marți, 26 iunie

Viitorul pe termen lung

4. Care este marea noastră speranță și de ce?

Tit 2:13

Un conferențiar și-a prezentat odată concepția despre originea universului spunând că, în urmă cu circa treisprezece miliarde de ani, „o masă minusculă cu o densitate infinit de mare a ieșit din nimic, apoi a explodat și, în urma acelei explozii, a venit la existență universul nostru”. Nu a explicat și cum a reușit să apară din nimic acea „masă minusculă cu o densitate infinit de mare”. Doar a presupus, prin credință, că așa s-a întâmplat.

Un poet spunea că în originea noastră se găsește destinul nostru. Atunci, potrivit teoriei de mai înaintea, nu ne așteaptă un destin prea frumos, cel puțin nu pe termen lung. Universul apărut din această „masă minusculă cu o densitate infinit de mare” ar fi condamnat în final la dispariție, împreună cu tot ce se găsește în el, inclusiv cu omenirea.

Spre deosebire de această teorie, concepția biblică despre originea noastră este rațională și plină de speranță. Prin harul Dumnezeului Creator, viitorul nostru pe termen lung este foarte lu-

minos. Viitorul ne rezervă multe bucurii și toate speranțele noastre se bazează pe făgăduința revenirii lui Isus.

5. Despre ce vorbește Pavel în 2 Timotei 4:6-8 și în ce își pune el speranța?

Pavel, deși conștient că urmează să fie executat, are asigurarea mântuirii și speranța venirii lui Hristos (vers. 8). Știe că-l așteaptă „cununa neprihăririi”. În ciuda circumstanțelor imediate, care erau cel puțin dezolante (era în temniță, în așteptarea execuției), el știa că perspectivele lui de viitor erau foarte bune. Și aceasta pentru că se uita la imaginea de ansamblu, nu doar la circumstanțele imediate.

Cum poți avea speranța pe care a avut-o Pavel, indiferent de circumstanțele în care te găsești? Cum ne putem deprinde să vedem imaginea de ansamblu și speranța pe care ea ne-o inspiră?

Miercuri, 27 iunie

Pe norii cerului

6. Ce ne spun textele următoare despre cum va fi revenirea lui Hristos?

Matei 24:30 _____

---

1 Tesaloniceni 4:16 _____

Matei 26:64 _____

Apocalipsa 1:7 _____

„Cerule pare să se deschidă și să se închidă. Slava tronului lui Dumnezeu parcă strălucește prin el. Munții se clatină ca o trestie bătută de vânt și stânci colțuroase sunt împrăștiate pretutindeni. Se aude un vuiet ca de furtună. Marea se dezlănțuie cu furie. Urletul uraganului pare o voce de demon aflat într-o misiune de distrugere. Întreg pământul se ridică și se coboară ca valurile mării. Suprafața lui se crapă și pare că temelile îi cedează. Lanțuri de munți se scufundă. Insule populate dispar. Orașele portuare, care au devenit ca Sodoma din cauza depravării, sunt înghițite de apele furioase. «Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui.»” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 523)

Revenirea lui Isus va fi un eveniment de amploare care va pune capăt lumii pe care o știm. Toți oamenii vor fi martori. Tot ce a făcut Isus pentru noi la prima Sa venire va fi descoperit pe deplin la a doua Sa venire.

Ce efect ar trebui să aibă asupra vieții noastre realitatea revenirii Domnului Isus? Ce lucruri contează cu adevărat în viață, din perspectiva acestei realități?

Joi, 28 iunie

Viii și morții

Înainte să-l cheme afară din mormânt pe prietenul Său Lazăr, Isus a rostit următoarele cuvinte: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi” (Ioan 11:25). Și, în loc să le ceară celor prezenți să-L creadă pe cuvânt, l-a înviat pe Lazăr, care, fiind mort de patru zile, mirosea greu (vers. 39).

7. Ce se va întâmpla la a doua venire cu cei care au murit în Hristos?

Romani 6:5 _____

---

1 Tesaloniceni 4:16 _____

---

1 Corinteni 15:42-44,53-55 _____

Și cei care cred în Isus mor. Dar, potrivit cuvintelor Domnului, chiar dacă mor, vor trăi din nou. Aceasta înseamnă învierea morților. Acesta este motivul pentru care ne-am legat toate speranțele de a doua Sa venire.

Marea speranță a revenirii lui Hristos este că experiența învierii Sale din morți va fi și experiența urmașilor Săi credincioși din toate secolele. Învierea Sa este garanția învierii lor.

8. Ce se va întâmpla cu oamenii care vor fi în viață?

Filipeni 3:21 _____

---

1 Tesaloniceni 4:17 _____

Corpul celor credincioși care vor fi în viață atunci va fi transformat în mod supranatural în corp nedegradabil, de același fel cu corpul pe care îl vor primi cei înviați din morți. „Dreptii care sunt în viață vor fi transformați «într-o clipă, într-o clipeală din ochi». La glasul lui Dumnezeu, au primit un corp nou. Acum sunt făcuți nemuritori și, împreună cu sfinții înviați, sunt ridicați pentru a-L întâlni pe Domnul lor în atmosfera planetei Pământ.” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 530)

Ce lucruri din lumea aceasta sunt extrem de importante pentru tine? Pentru care dintre ele ai fi dispus să renunți la viața veșnică?

Vineri, 29 iunie

Un gând de încheiere

A doua venire a Domnului Isus nu este epilogul, appendicele sau postfața istoriei triste a păcatului și a suferinței oamenilor în lumea aceasta căzută. Ea este marele apogeu, marea speranță a credinței creștine. Fără ea, ce s-ar întâmpla? Istoria omenirii ar continua neabătută, suferință după suferință, tragedie după tragedie și, în final, toți ar muri. Dacă n-ar exista speranța revenirii lui Isus, viața ar fi, în cuvintele lui William Shakespeare, „o poveste spusă de un idiot furios și gălăgios, dar care n-are nicio noimă”. Noi avem o speranță pentru că ne-o confirmă Cuvântul lui Dumnezeu în mod repetat. Noi avem o speranță pentru că Isus ne-a răscumpărat cu viața Sa (Marcu 10:45) și pentru că El vine să ia ce a răscumpărat. Stelele de pe cer nu ne spun nimic despre a doua venire. Păsările care ciripesc în pomi nu o vestesc. Stelele și păsările sunt bune în ele însele, dar nu ne transmit adevărul că, într-o zi, la revenirea lui Isus, „trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați” (1 Corinteni 15:52). Ele nu ne spun că într-o zi, când ne vom ridica privirea spre cer, Îl vom „vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului” (Marcu 14:62). Noi știm lucrurile acestea, dar nu de la ele, ci din Cuvântul lui Dumnezeu și avem convingerea că el se va împlini!

Biblia: 1 Corinteni 8-14

1. De unde știm că ceilalți apostoli și frații Domnului erau căsătoriți?

---

2. Ce obicei spune Pavel că nu aveau bisericile lui Dumnezeu?

---

3. Conform celor scrise de Pavel corintenilor, care era cauza bolii, a neputinței și a somnolenței din biserică?

---

4. În ce situație ar putea crede cei necredincioși că cei din biserică sunt nebuni?

Istoria mântuirii, cap. 18

5. În ce condiții nu ar fi avut nevoie omul de ritualul circumciziei?

Obiective

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să recunoască realitatea și importanța revenirii Domnului Isus.
- La nivelul sentimentelor:** Să aștepte cu nerăbdare și cu bucurie întâlnirea cu Domnul lor.
- La nivel practic:** Să nutrească această speranță, în ciuda perspectivei morții și în ciuda tristei realități prezente.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Sfârșitul este începutul

- A. De ce instalarea Împărăției cerești atrage după sine distrugerea împărățiilor pământești?
- B. De ce putem susține că revenirea lui Isus este o realitate și nu o alegorie (parabolă)?
- C. De ce este logică revenirea lui Isus?

II. Sentimente: Dor de El

- A. Ce sentimente ai când te gândești la a doua venire?
- B. Ce efecte are ea asupra concepției tale despre lume și viață?
- C. De ce revenirea lui Isus e singura soluție reală la suferința noastră?

III. Practic: Speranță contra speranță

- A. Cum te ajută revenirea Domnului să faci față nedreptăților prezente?
- B. Cum te ajută să înfrunți moartea?
- C. Cum te ajută a doua venire să iei decizii corecte în viața zilnică?

Rezumat: Revenirea lui Isus este credința fundamentală care dă sens religiei creștine. Este evenimentul care împlinește toate visurile și speranțele omenirii.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: 2 Timotei 4:7,8.

Ideea de bază: A doua venire a lui Isus nu este doar un adevăr dogmatic care trebuie repetat într-un crez. Ea este piatra unghiulară a vieții noastre spirituale. Cererea lui Isus, „vie Împărăția Ta” (Matei 6:10)

constituie cea mai importantă parte din modelul de rugăciune pe care ni l-a lăsat. Vechii israeliți se rugau cu fața către Ierusalim (Daniel 6:10), fiindcă așa își exprimau ei speranța.

A doua venire a Domnului Hristos înglobează toate celelalte puncte de credință creștine. Studiază împreună cu membrii grupei semnificația numelui „adventist de ziua a șaptea”. Invită-i să se gândească ce sens au cele două elemente ale lui și să observe tensiunea dintre ele. Apoi împărtășește-le următorul citat: „Numele nostru este format din două elemente opuse... În timp ce expresia «de ziua a șaptea» ne conectează la experiența pământească și la istoria umană, cuvântul «adventist» ne leagă de viitor, de ceea ce va urma după istoria umanității, și aparține domeniului profeției, arătând către orânduirea cerească. În timp ce expresia «de ziua a șaptea» ne așază în față realitatea prezentă a cetății pământești și ne face să respirăm în ritmul timpului «de sub ceruri» (Eclesiastul 3:1), cuvântul «adventist» ne duce de aici și ne determină să visăm, să ne rugăm și să sperăm la venirea Împărăției cerului și întărește în inima noastră speranța «veșniciei» (Eclesiastul 3:11).” (Jacques Doukhan, „The Tension of Seventh-day Adventist Identity: An Existential & Eschatological Perspective”, *Journal of the Adventist Theological Society*, 26 ianuarie 2015, pp. 29–30)

Discuție introductivă: Studiază împreună cu participanții relația dintre a doua venire și alte două sau trei puncte de doctrină ale Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Dacă nu am avea această speranță, ce s-ar întâmpla cu celelalte adevăruri? Ce legătură există între a doua venire și porunca despre Sabat?

De discutat

1. De ce începe Biblia cu geneza lumii și se încheie cu instalarea Împărăției lui Dumnezeu? Ce alte exemple poți aduce ca să dovedești că există o relație între aceste două evenimente?

2. De ce este imposibil să fim adventiști buni dacă nu păzim Sabatul? Și de ce este imposibil să fim adventiști buni dacă nu avem speranța revenirii lui Isus?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

În ultimul secol, mulți teologi creștini au subliniat importanța întâlnirii personale cu Isus Hristos. În opinia lor, tot ce contează este

relația personală cu El, viața morală și credința că El ne iubește acum și aici. Studiul acesta va aborda această concepție nocivă. Speranța biblică nu este legată de viața aceasta, ci de o lume radical diferită, care va fi adusă la existență prin intervenția reală și directă a lui Dumnezeu și în care nu va mai exista amenințarea morții.

Comentariu biblic

I. Împărăția viitoare

(Revedeți împreună, în grupă, Daniel 2:34,35.)

Profețiile lui Daniel ne arată că Împărăția lui Dumnezeu se va deosebi net de toate celelalte împărății pământești. Istoria omenirii este prezentată în profeție ca o succesiune de împărății care apar și dispar, dar care păstrează fiecare puțin din împărățiile anterioare.

În schimb, Împărăția lui Dumnezeu este înfățișată ca apărând deodată din cer, fără să aibă vreo legătură cu împărățiile pământești precedente. Mai mult, instalarea ei atrage după sine distrugerea completă, din temelii a acestora: „Nici urmă nu s-a mai găsit din ele” (Daniel 2:35). Actul acesta nu este rodul vreunui război dintre oameni sau al vreunui dezastru ecologic. După cum crearea lumii a fost lucrarea unică a lui Dumnezeu, la fel, distrugerea lumii va avea loc „fără ajutorul vreunei mâini” (Daniel 2:45). De asemenea, „Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată” (Daniel 2:44). Împărățiile pământești nu durează și nu au viitor, dar Împărăția lui Dumnezeu este veșnică.

Perspectiva aceasta de viitor a Împărăției lui Dumnezeu conține secretul înțelepciunii biblice. Dacă înțelepciunea lumii este orientată către prezent, înțelepciunea Împărăției lui Dumnezeu este orientată către viitor. Tot ce facem trebuie verificat din acest unghi. Ellen G. White ne sfătuiește: „Niciun proiect de afaceri sau plan de viață nu poate fi sănătos sau complet dacă are în vedere numai anii scurți ai vieții de acum și nu are soluții pentru viitorul fără sfârșit. Tinerii să fie învățați să includă și veșnicia în calculele lor.” (*Educație*, ed. 2012, p. 124)

De discutat: Prin ce se deosebesc împărățiile pământești (reprezentate de metale) de Împărăția cerului (reprezentată de piatră) în viziunea din Daniel 2? De ce este imposibil de împăcat adevărul despre revenirea lui Isus cu ideea evoluției?

II. Ca un hoț

(*Revedeți, în grupă, 1 Tesaloniceni 5:4; Apocalipsa 3:3; 16:15.*)

Perspectiva biblică asupra speranței este radical diferită de perspectiva oamenilor. Toate filosofiele umane despre speranță se așteaptă ca soluția la suferința actuală să fie rodul eforturilor oamenilor. Însă Biblia promite că soluția la problema noastră va veni de la Dumnezeu, din cer. De aceea ea declară că Mântuitorul și Mesia va veni „pe norii cerurilor” (Daniel 7:13; vezi Matei 24:30; Apocalipsa 14:14). Noi nu ne putem salva singuri, după cum nici nu ne putem crea singuri!

Și nici nu putem prezice data revenirii. Potrivit Bibliei, „sfârșitul” nu va fi un proces gradat, rezultatul maturării progresive. Ebraicul *qets* pentru „sfârșit” derivă din verbul ebraic *qatsats* care înseamnă „a tăia” (Deuteronomul 25:12) și se referă la un eveniment brusc, care nu are nicio legătură cu evenimentele precedente. De aceea, venirea lui Isus va fi o surpriză și va cădea ca o lovitură fulgerătoare și decisivă.

Biblia aseamănă venirea lui Hristos cu venirea unui hoț. Deducem că lumea pe care o va lua El nu se află în prezent în mâinile Sale, ci în mâinile dușmanului (Matei 13:28; compară cu Iov 1:11,12). Ca să ne salveze, Dumnezeu este nevoit să pătrundă brusc în lumea noastră, „ca un hoț”, și să ne ia la Sine așa cum i-a „scos” pe israeliți din mâna faraonului sau pe oamenii posedați din mâna Diavolului (Matei 12:28,29).

De discutat

1. De ce nu pot oamenii să se salveze singuri?
2. Ce filosofii omenești despre speranță cunoști? Din ce cauză sunt ele nefondate?
3. De ce va fi a doua venire a Domnului Hristos o surpriză pentru lumea întreagă, inclusiv pentru poporul lui Dumnezeu?
4. De ce este necesar ca Dumnezeu să intervină brutal pentru salvarea lumii?
5. Ce lecții despre pregătirea pentru revenirea lui Hristos putem desprinde din asemănarea ei cu venirea unui hoț? (Citește Matei 24:44.)

III. Un cer nou și un pământ nou

(*Revedeți împreună, în grupă, Isaia 65:17-25.*)

Dumnezeu nu doar va lua, ci va și oferi lucruri noi. Va nimici Împărăția Babilonului și va crea Noul Ierusalim. Va înlocui moartea cu viața veșnică.

Învierea morților va fi primul eveniment care va avea loc cu ocazia revenirii. Daniel este cartea din Vechiul Testament care vibrează cel mai tare de această speranță (Daniel 12:2,3,13). Vom trăi veșnic într-un trup nou. Împărăția lui Dumnezeu va fi un loc dincolo de orice imaginație (1 Corinteni 2:7-9). Aceasta nu înseamnă totuși că va depăși capacitatea noastră de a o percepe. Promisiunea lui Dumnezeu este reală, chiar dacă depășește puterea noastră de a ne-o imagina. „Hoțul” este real, nu unul plăsmuit de mintea noastră. Raiul este un loc real, pregătit de Isus pentru noi (Ioan 14:2). Viața în Împărăția Sa va fi reală, diferită de viața pe pământ, pentru că, pentru prima oară după Eden, nu va mai exista umbra morții.

De discutat: De ce nu suntem în stare să ne imaginăm cum va fi Împărăția lui Dumnezeu? De ce motiv învierea morților exclude ideea nemuririi sufletului?

3. APLICAȚIA

Autorul ediției pentru instructori a studiilor biblice de trimestrul acesta a fost intervievat odată la un radio public francez. În timpul emisiunii, a vorbit despre speranța în Împărăția lui Dumnezeu. Ca să-l contrazică și să sugereze că lucrurile în care credea invitatul nu sunt reale, tehnicianul muzical, un ateu, a transmis o melodie foarte cunoscută despre o pasăre care zboară pe cer. Pentru tehnician, raiul însemna doar păsări și cer literal. Cum putem arăta că a doua venire și tot ce are legătură cu ea sunt lucruri reale?

Întrebări

1. De ce nu putem da mărturie despre Împărăția cerească a lui Dumnezeu atât timp cât nu trăim ca niște cetățeni ai ei aici și acum?
2. Ce lucruri prezente ne distrag atenția de la Împărăția lui Dumnezeu?

4. ACTIVITATE

Discută cu grupa despre problemele cu care ne confruntăm atunci când le vestim celor care nu cred în Dumnezeu adevărul despre revenirea lui Hristos.

Sugestii

1. Încurajează-i pe participanți să le împărtășească și altora speranța lor că Isus va reveni și întreabă-i Sabatul viitor care a fost reacția oamenilor.
2. Încurajează-i pe membrii grupei la introspecție: Ce își propun să facă în urma studiilor din acest trimestru?

